

РЕШЕНИЕ

№ 596

гр. Разград, 27.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НЕЛИ ГЕНЧЕВА

при участието на секретаря ГАНКА АНГ. АТАНАСОВА
като разглежда докладваното от НЕЛИ ГЕНЧЕВА Гражданско дело №
20233330100984 по описа за 2023 година

Предявени са иски с правно основание чл.422 от ГПК, във вр. с чл.430 от Търговския закон и чл. 79, ал.1 и чл.86, ал.1от 33Д във вр. със ЗПК.
Депозирана е искова молба от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, с която са предявени обективно съединени иски срещу Р. С. И. за установяване, че същата дължи на ищеца следните суми:6073,47 лв. - главница по Договор за потребителски кредит № FL716668- 233/1227.12.2013 г. , сключен между ответницата и „Юробанк България“ АД, 1181,64 лева (- договорна лихва за период 27.12.2013г. (дата на сключване на договора за кредит) до 18.01.2016г. /дата на сключване на договора за цесия/, за които е издадена заповед за изпълнение по частно гр. дело № 20233330100286 по описа на Районен съд гр. Разград, ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 410 от ГПК в съда до окончателното изплащане на сумата. В условията на евентуалност, в случай, че съдът приеме предявените установителни иски за неоснователни поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост, иска искова молба да бъде считана за изявление за предсрочна изискуемост, поради което предявява осъдителен иск за сумата 6073,47 лв. главница по гореописания договор за кредит, 1181,64 лева (договорна лихва за период 27.12.2013г. (дата на сключване на договора за кредит) до 18.01.2016г. дата на сключване на договора за цесия, дължими по Договор за потребителски кредит № FL716668-233/27.12.2013г. от 27.12.2013г., ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на подаване на настоящата искова молба в съда до окончателното изплащане на сумата. Твърди, че между „Юробанк България“ АД, в качеството на кредитор и Р. С. С., е сключен Договор за потребителски кредит № FL716668- 233/1227.12.2013 г., по силата на който банката предоставя на кредитополучателя кредит в размер на 6230 лева за пълно предсрочно погасяване на задълженията по Договор за кредит FL 604166 от 01.09.2011 г., сключен между същата банка и Р. С.; че последната се е задължила да върне предоставения ѝ кредит заедно с

дължимите в сроковете и при условията на договора за кредит; че за усвоения кредит Кредитополучателят дължи на Банката през първата една година от срока на издължаване на кредита променлива годишна лихва в размер на сбора на Референтния лихвен процент Прайм на ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД за необезпечени кредити в лева за съответния период на начисляване на лихвата плюс договорна надбавка в размер на 2,05%; че към момента на сключване на договора за кредит Референтният лихвен процент Прайм на Юробанк България АД за необезпечени кредити в лева е бил в размер на 5,95%; че за всяка следваща година до крайния срок на издължаване на кредита Кредитополучателят дължи на банката променлива годишна лихва в размер на Референтния лихвен процент Прайм на банката плюс договорна надбавка в размер на 8.05%. Също така твърди, че кредитът е отпуснат при годишен процент на разходите в размер на 16.15 %, а общата дължима сума от Кредитополучателя е 11 434,99 лева; че към договора има погасителен план, а крайният срок за издължаване на кредита, включително дължимите лихви е до 16.10.2023г.; че кредитът е усвоен изцяло на 27.12.2013 г. по банкова сметка на кредитополучателя с IBAN BG93BWB179491070556902; че ответникът не е изпълнил поетите от него задължения по Договора за кредит, като непогасени са останали следните суми: 6073,47 лв. - главница, 1181,64 лв. - договорна лихва и 49,47 лева такса по договора. Твърди, че на 18.01.2016 г., е сключен договор за прехвърляне на вземания (цесия) между ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД, с ЕИК 000694749 и „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК 131001375, по силата на който задължението на Р. С. С.. ЕГН *****, произтичащо от Договор за потребителски кредит № FL716668-233/27.12.2013г. беше изкупуено от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД; че на 16.09.2022г. на ответника е изпратено писмено съобщение за извършената цесия от пълномощник на цедента- адв. дружество „Иванов и Денев“, с което го уведомява, че считано от датата на получаване на Уведомлението за цесия, Кредитор спрямо него по отношение гореописаното парично вземане е „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД; че това писмо е изпратено до посочените в договора за кредит постоянен и настоящ адрес на длъжника, а именно гр. Р.*****, като същото е върнато на изпращача с отбелязване „Непотърсено“; че със същата пратка на ответника е изпратено и писмено известие, е което му е предоставен 15-дневен срок за доброволно изпълнение на непогасеното задължение по горепосочения договор за кредит и му е указано, че при липса на доброволно изпълнение след изтичане на 15-дневния срок, цялото задължение става незабавно дължимо; както и че към настоящия момент погасяване на задължението на Р. С. С. (И.), ЕГН ***** по Договор за потребителски кредит № FL716668- 233/27.12.2013г. от 17.12.2013г. не е осъществено

Препис от исковата молба и доказателствата са връчени на ответника. В срока по чл.131 от ГПК същият е депозирал отговор, в който сочи, че към датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение кредитът не бил обявен за предсрочно изискуем; че исковата молба е неясно досежно периода, за който се твърди, че задълженията по кредита не са изпълнявани. Прави възражения за погасяване по давност на част от претенцията за главница и за лихви.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, като прецени събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и съобрази приложимия закон, прие за установено от фактическа страна следното:

На 27.12.2013 г. между „Юробанк България“ АД и ответника Р. С. С. е

сключен Договор за потребителски кредит № FL716668- 233/1227.12.2013 г. /л.5 и сл./ за сумата 6230 лв. за пълно предсрочно погасяване на задълженията по договор за кредит FL 604166, сключен между същата банка и Р. С.. Договорът за кредит е с краен срок за погасяване – 16.10.2023 г. В т.3 от договора кредитополучателят се е задължил да през първата една година от срока на издължаване на кредита променлива годишна лихва, в размер на сбора на Референтния лихвен процент Прайм на ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД за необезпечени кредити в лева за съответния период на начисляване на лихвата плюс договорна надбавка в размер на 2,05%. В същия текст е пособено, че към момента на сключване на договора за кредит Референтният лихвен процент Прайм на Юробанк България АД за необезпечени кредити в лева е в размер на 5,95%. За всяка следваща година до крайния срок на издължаване на кредита Кредитополучателят дължи на банката променлива годишна лихва в размер на Референтния лихвен процент Прайм на банката плюс договорна надбавка в размер на 8.05%. Кредитът е отпуснат при годишен процент на разходите в размер на 16.15 %, а общата дължима сума от Кредитополучателя е 11 434,99 лева. Към договора е приложен погасителен план, подписан от двете страни. Видно от същият кредитът е следвало да бъде изплатен на 118 месечни вноски, всяка от тях вносима на 16-то число от съответния месец в размер на 95,29 лв. и последна месечна вноска с падеж 16.10.2023 г.

Кредитът е усвоен изцяло на 27.12.2013г. по банкова сметка на кредитополучателя с IBAN BG93BVPB179491070556902.

С договор за възлагане на вземания от 18.01.2016 г. ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД е прехвърлила на ищеца „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД вземания, произтичащи от договори за кредит в съответствие с чл.99 и чл.100 от ЗЗД. Тези вземания са индивидуализирани в приложение към договора /л.47/ В това приложение е записано и задължението на Р. С. С., ответник по настоящото дело по Договор за потребителски кредит № FL716668-233/27.12.2013г. в размер на 6 073,47 лв. главница и 1132,17 лв. лихва и 49,47 лв. такси и разноски.

Подписано е и потвърждение /л.44/ от ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД за извършената цесия.

С пълномощно /л.46/ законните представители на ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД са упълномощили ищеца „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, адвокатско дружество „Иванов и Денев“ и конкретно седем адвоката да уведомят от името на банката във връзка с изпълнение на задължението по чл.99 от ЗЗД всички длъжници по всички вземания на дружеството, възникнали по силата на сключени договори за кредит, които дружеството е цедирало.

С пълномощно Райна Иванова Миткова – Тодорова в качеството си на управител на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД е преупълномощила адвокатско дружество „Иванов и Денев“ и конкретно шест адвоката да уведомят от името на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД всички длъжници за прехвърляне на вземанията по горепосочените договори за цесия /л.50/. Като управител на адвокатско дружество „Иванов и Денев“ и като пълномощник на ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД, адв. Ж. Д. е отправил уведомление до ответника Р. С. С. /л.13/ за прехвърлянето на вземането и е съобщено, че считано от датата на получаване на това уведомление кредитор по вземането е „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. С ново писмо /л.14/ адв. Ж. Д. като пълномощник на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД е дал срок за изпълнение на вземането /15 дни/ с предупреждение, че при неизпълнение цялото задължение става дължимо /предсрочно изискуемо/. Двете уведомления са изпратени с писмо с обратна

разписка /л.15/ на адреса, посочен в договора за кредит - гр.Р.***** и са върнати като непотърсени.

На 20.02.2023 г. „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД е подал заявление до Районен съд – Разград и по ч.гр.д.№286/2023 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение, с която е разпоредено Р. С. С. с ЕГН: ***** да заплати на кредитора ЕОС МАТРИКС ЕООД с ЕИК: 131001375 сумата 6073.47лв. главница сумата 1181.64лв. договорна лихва от 27.12.13г. до 18.01.16г. сумата 325.10лв. разноси . В заповедта е посочено, че вземането произтича от следните обстоятелства: договор за потребителски кредит FL716668-233/27.12.13г. за сумата 6230лв. с краен падеж 16.10.2023г., ГПР16.15%, общо дължими 11434.99лв., обявен за предсрочно изискуем считано от 02.10.22г. В срока по чл.414, ал.2 от ГПК Р. С. С. е депозирала бланкетно възражение срещу издадената заповед.

В дадения от съда срок в съответствие с разпоредбата на чл.415 от ГПК ищецът е предявил установителните иски, предмет на настоящото съдебно производство.

По делото не са представени доказателства за изпълнение на договора освен извлечението от сметката на ответницата в ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД. По същата сметка, /л.93/, по която е получена сумата, са правени и погасяванията по кредита. Видно от това извлечение още първата вноска – тази от 16.01.2014 г. е просрочена, а ответницата е внесла само 4-ри вноски на дати, различни от посочените в погасителния план – на 28.01.2014 г. – 100 лв. , на 04.03.2014 г. – 30 лв.; на 25.03.2014 г. – 75 лв. и на 07.05.2014 г. – 78 лв. Същите са осчетоводени при съобразяване на поредността, посочена в чл.76, ал.2 от Закона за задълженията и договорите.

Анализът на установената фактическа обстановка, налага следните правни изводи:

Предявените установителни иски са за задължението за заплащане на главница, и договорна лихва по кредит. Тези иски са допустими, тъй като за същите вземания има издадена заповед за незабавно изпълнение, срещу която и кредитополучателя и поръчителя са депозирали възражения и в срока по чл.415 от ГПК са предявени установителните иски.

Договорът за кредит, въз основа който се претендират вземанията е сключен между страните в изискуемата от чл.430, ал.3 от Търговския закон писмена форма. Непосредствено след сключването на договора на ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД е изпълнила своето задължение по чл.430, ал.1 от ТЗ да отпусне паричната сума. По силата на договора за кредитополучателя – ответник е възникнало задължението да върне тази парична сума след изтичане на срока на договора, ведно с лихвата по кредита, уговорена с банката /чл.430, ал.1 и ал.2 от ТЗ/.

Към датата на предявяване на иска – 05.05.2023 г., а още повече към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение – 20.02.2023 г. крайният срок за изпълнение на задължението за връщане на сумата по договора е изтекъл. По делото обаче е установено, че е платена само малка част от главницата и малка част от договорената лихва.

Ето защо за кредитора е възникнало правото, регламентирано в чл.87 от Закона за задълженията и договорите за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, което вече новият кредитор е упражнил.

Междувременно вземането е прехвърлено с договор по чл.99 от ЗЗД. Това прехвърляне е валидно, тъй като нито законът, нито договорът, нито естеството на вземането препятстват това.

По отношение на ответника това прехвърляне има действие след уведомяването, което е направено с изрично уведомяване, както и с получаването на преписа от исковата молба, към която е приложено това нарочно уведомление. Това уведомление е подписано от новия кредитор въз основа на изрично упълномощаване за това. Тъй като разпоредбата на чл.99, ал.3 от ЗЗД предвижда обикновена писмена форма на уведомлението за извършената цесия, то на основание чл.37 от ЗЗД във връзка с чл.44 от с.з. и упълномощаването за това действие следва да бъде в обикновена писмена форма. По делото няма спор за зачитане на плащания към първоначалния кредитор до датата на уведомяването на длъжника.

Неоснователно е възражението за погасяване по давност на вземането за главница и за договорна лихва по кредита. ВКС в трайната си практика/ вкл. и в решение №38/26.03.2019 г. на ВКС по т.д.№1157/2018 г., 2 т.о., ТК / приема, че уговореното между страните връщане на предоставената в заем /кредит / сума на погасителни вноски, не превръща този договор в такъв за периодични платежи, а представлява уговорка за изпълнение на задължението на части. В случая задължението за заплащане на погасителните вноски е породено от договора за банков кредит и по своята същност представлява изпълнение на основното задължение на длъжника на части, каквато възможност предвижда разпоредбата на чл.66 от Закона за задълженията и договорите.

Решение № 50173 от 13.10.2022 г. на ВКС по гр. д. № 4674/2021 г., III г. о., ГК изрично посочва, позовавайки се и на мотивите на Тълкувателно решение №3/18.05.2012 г. на ОСГТК на ВКС, *„Поради това при постигнато съгласие плащането на дължимата сума да е разделено на погасителни вноски с падежи на определени дати, отделните вноски не стават автоматично сбор от отделни, периодично дължими плащания. Задължението продължава да бъде само едно и крайният срок за погасяването му е падежът на последната разсрочена вноска или моментът, в който е обявена предсрочната изискуемост. Следователно началният момент, от който започва да тече давностният срок за вземания за главница и/или за договорни лихви по погасителни вноски по договор за банков кредит, за който не е обявена и респективно, настъпила предсрочна изискуемост, е датата на уговорения краен срок за погасяване на кредита.“* Ето защо, както изрично е посочено в горепосочените съдебни решения, приложима по отношение на това задължение е общата 5-годишна давност по чл.110 от ЗЗД, като същата следва да тече от датата, на която кредитът е обявен за предсрочно изискуем - – 02.10.2022 г.

В съответствие с разпоредбата на чл.422 ал.1 от ГПК искът за съществуване на вземането се смята предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, а същото е подадено на 20.02.2023 г. – няколко месеца след датата, на която кредитът е обявен за предсрочно изискуем - – 02.10.2022 г. Към тази дата не е изтекла погасителната давност по отношение на цялата непогасена част от задължението по договор за потребителски кредит FL716668-233/27.12.13г., а с подаването на това заявление същата е прекъсната до приключване на настоящото производство. Размерът на задължението за заплащане на главница, както и това за акцесорното вземане – за договорна лихва е установен и същият съвпада с посочения в исковата молба.

Ето защо двата обективно съединени иска са основателни и доказани и следва да бъдат уважени.

По отношение на иска за установяване на задължението за заплащане на договорната лихва, съдът намира, че в договора ясно е посочено по какъв начин е формирана същата. В договора, както и в погасителния план към него, изрично е записано, че записаната като договорна лихва сума не е окончателна /т.е. това не е договор при фиксиран лихвен процент/, както и начина на формиране на същата. Ето защо искът за установяване на задължението в размера, посочен в заповедта за изпълнение, е основателен и доказан.

Дори и разпоредбата на чл.11, т.9 от Закона за потребителския кредит /който предвижда по-висока степен на защита при този вид кредити в сравнение с кредитите, теглени от търговци/ изрично предвижда възможността в договора за потребителски кредит да е предвидена възможност за промяна на лихвения процент едностранно от страна на кредитора, като в този случай в договора следва да е посочен референтния лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент. Именно по този начин е определен лихвения процент по договора, като в случая такъв референтен лихвен процент е базовият лихвен процент на банката. Ето защо съдът намира, че искът е основателен в размера, в който е предявен.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът дължи заплащане на направените от ищеца разноски исковите съразмерно на уважената част от установителните искове.

Тези разноски са в размер на 147,84 лв. по настоящото дело. По същият начин дължат и разноските по заповедното производство в размер на 325,10 лв.

По гореизложените съображения, Съдът:

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Р. С. С. с ЕГН: ***** и адрес: гр. Р.*****, общ. Разград, обл. Разград, че същата дължи на кредитора ЕОС МАТРИКС ЕООД с ЕИК: 131001375 и адрес: гр. София, ЖК МАЛИНОВА ДОЛИНА, ул. РАЧО ПЕТКОВ - КАЗАНДЖИЯТА № 4-6, общ. Столична, обл. София (столица), законен представител Р. И. М.-Т. – управител сумата 6073.47лв./шест хиляди седемдесет и три лева и четиридесет и седем стотинки/ главница по договор за потребителски кредит FL716668-233/27.12.13г. сключен с ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД и сумата 1181.64лв./хиляда сто осемдесет и един лева и шестдесет и четири стотинки/ договорна лихва от 27.12.13г. до 18.01.16г., за които е издадена заповед №204/06.03.2023 г. за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №286/2023 г. по описа на Районен съд - Разград.

ОСЪЖДА Р. С. С. с ЕГН: ***** и адрес: гр. Р.*****, общ. Разград, обл. Разград **ДА ЗАПЛАТИ** на ЕОС МАТРИКС ЕООД с ЕИК: 131001375 и адрес: гр. София, ЖК МАЛИНОВА ДОЛИНА, ул. РАЧО ПЕТКОВ - КАЗАНДЖИЯТА № 4-6, общ. Столична, обл. София (столица), законен представител Р. И. М.-Т. – управител сумата 147,84 лв. /сто четиридесет и седем лева и осемдесет и четири стотинки/ разноски по делото, както и сумата 325.10лв./триста двадесет и пет лева и десет стотинки/ разноски по ч.гр.д. №286/2023 г. по описа на Районен съд - Разград.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването на страните пред Окръжен съд - Разград.

След влизане в сила на решението, същото да бъде докладвано на съдията-докладчик по ч.гр.д.№ 286/2023 г. по описа на Районен съд - Разград.

Съдия при Районен съд – Разград: _____